

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Witek

Protokolant: Justyna Nowakowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin - Śródmieście w Szczecinie Józefa Pawłowicza

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2017 roku sprawy

K. L.

urodz. (...) w K., syna K. i J. z domu J.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 czerwca 2017 roku w S., w mieszkaniu przy ulicy (...), będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie, Wydziału IV Karnego z dnia 21 stycznia 2008r., sygn. akt IV K 1517/ 07 za czyn z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 30 lipca 2015 roku do dnia 24 maja 2016 roku, w ciągu 5 lat po odbyciu orzeczonej kary, działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał bez wymaganego zezwolenia substancję psychotropową w postaci siarczanu amfetaminy o łącznej masie netto 13,51 grama oraz środek odurzający w postaci suszu ziela konopi innych niż włókniste o masie netto 0,82 grama,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. uznaje K. L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za ten czyn na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza oskarżonemu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci bibuły z ustnikiem, marihuany w mieszance z tytoniem, amfetaminy w mieszance z kofeiną, siedmiu fragmentów folii aluminiowej i trzech woreczków foliowych, przechowywanych w Wojewódzkim Magazynie Narkotyków Komendy Wojewódzkiej Policji w S. i zarządza zniszczenie środków odurzających oraz substancji psychotropowych.

III. Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 lipca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie) koszty sądowe, w tym opłatę w wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) złotych.

Artur Witek

UZASADNIENIE

K. L. w dniu 11 czerwca 2017 roku w mieszkaniu przy ul. (...) w S. przechowywał „skręta” z suszu roślinnego o wadze netto 0,82 g, stanowiącego mieszkankę krajanki tytoniu oraz wyselekcjonowanych elementów roślinnych konopi indyjskich innych niż włókniste, będących marihuaną a także w dwóch papierosnicach biały proszek zawinięty w folię o łącznej masie 13,51 g, zawierający siarczan amfetaminy.

Dowody : - wyjaśnień K. L. – k. 110v., 45-46,

- protokół przeszukania osoby – k. 5-7,
- protokół oględzin – k. 14-16,
- protokoły użycia testera narkotykowego – k. 17, 18, 19,
- protokół zeznań M. B. – k. 20-21,
- protokół zeznań G. L. – k. 29-30,
- protokół zeznań L. O. – k. 32-33,
- opinia kryminalistyczna – k. 36-39.

Ilość posiadanych przez K. L. substancji pozwalała na wywołanie oczekiwanych skutków działania narkotycznego w przypadku suszu roślinnego typowych dla marihuany u jednej osoby, a w przypadku amfetaminy u 54 osób.

Dowód : - opinia kryminalistyczna – k. 36-39.

K. L. urodził się w (...) roku. Jest kawalerem, ojca trojga dzieci w wieku 13, 22 i 23 lat. Utrzymuje się z prac dorywczych, osiągając dochód w wysokości około 2000 złotych miesięcznie. Nie posiada wartościowych przedmiotów majątkowych. Był sześciokrotnie karany, w tym cztery razy za przestępstwa kwalifikowane na podstawie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 21 stycznia 2008r., sygn. akt IV K 1517/ 07 za czyn z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 30 lipca 2015 roku do dnia 24 maja 2016 roku. Po raz ostatni został skazany przez Sąd Rejonowy w Szczecinku w postępowaniu oznaczonym sygnaturą II K 2/16. Na mocy wyroku z dnia 24 maja 2016 roku uznano go za winnego popełnienia przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzono kary roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz roku pozbawienia wolności, a nadto łączną karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat.

Dowody : - protokół przesłuchania K. L. – k. 110 v.,

- dane osobopoznawcze – k. 48.
- dane o karalności – k. 67-68,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 29 marca 2000 roku, sygn. akt II K 203/00 – k. 96,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 6 grudnia 2010 roku, sygn. akt II K 1174/10 – 97,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 5 maja 2016 roku, sygn. akt II K 2/16 – 98-99,
- Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie w Szczecinie z dnia 21 stycznia 2008 roku, sygn. akt IV K 1517/07 – k. 104-106,

– odpis postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 30 grudnia 2010 roku, sygn. akt IV K 1517/07, V Ko 1057/10 – k. 107.

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie wyjaśnień K. L., zeznań M. B., G. L., L. O., a także treści dokumentów w postaci ekspertyzy kryminalistycznej, protokołów przeszukań, oględzin i użycia testera narkotykowego, odpisów orzeczeń sądowych, danych o karalności oraz osobopoznawczych.

K. L. na obu etapach postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podczas rozprawy odmówił składania wyjaśnień. Wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. W trakcie dochodzenia zapewnił o posiadaniu narkotyków na własny użytek. Wykluczył uzależnienie od substancji psychoaktywnych i zamiar ich sprzedaży. Podał, że kupił je półtora tygodnia wcześniej od nieznanego mężczyzny. Starał się zachować ostrożnie i trzymał narkotyki w miejscu niedostępnym dla współlokatorów.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż znalazły odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, w szczególności zeznaniach świadków oraz treści dokumentów. Jego postawa była konsekwentna. W toku postępowania nie ujawniono jakichkolwiek okoliczności, mogących wywołać wątpliwości co do zgodności z prawdą stanowiska oskarżonego w przedmiocie sprawstwa zarzucanego mu czynu.

Podobnie potraktowano zeznania M. B., G. L., L. O., gdyż wzajemnie się uzupełniały. Okazały się także zbieżne z wersją K. L.. Świadczenie rzeczowo i szczegółowo przedstawiali swoje spostrzeżenia. Brak jest przesłanek wskazujących na to, aby posiadali interes w jego bezpodstawnym obciążeniu.

Sąd przypisał walor wiarygodności opinii kryminalistycznej. Została ona przygotowana na zlecenie prokuratora przez osoby legitymując się odpowiednią wiedzą. Biegli przeprowadzili badania, których przebieg i rezultaty znalazły odzwierciedlenie w ekspertyzie. Wynikające z niej wnioski okazały się logiczne. Autorzy przekonująco je umotywowali.

Podobnie oceniono pozostałe dokumenty w postaci protokołów przeszukań, oględzin i użycia testera narkotykowego, odpisów orzeczeń sądowych, danych o karalności oraz osobopoznawczych. Sporządziły je uprawnione osoby, w odpowiedniej formie. Strony nie kwestionowały ich treści.

Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że K. L. w dniu 11 czerwca 2017 roku w mieszkaniu przy ul. (...) w S. przechowywał siarczan amfetaminy o łącznej masie netto 13,51 g i susz ziela konopi innych niż włókniste o masie 0,82 g. Swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku. Posiadał bez wymaganego zezwolenia substancje psychotropowe i środki odurzające. Sąd zakwalifikował czyn oskarżonego nadto na podstawie art. 64 § 1 k.k., ponieważ został on uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 21 stycznia 2008r., sygn. akt IV K 1517/ 07 za występki z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 30 lipca 2015 roku do dnia 24 maja 2016 roku. Tym samym przed upływem 5 lat od zakończenia wykonywania sankcji o charakterze izolacyjnym, której wymiar przekroczył 6 miesięcy, dopuścił się ponownie tożsamego przestępstwa umyślnego.

W sprawie nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu lub winę sprawcy. K. L. nie legitymował się uprawnieniami do dysponowania narkotykami. Zachowanie oskarżonego charakteryzuje społeczna szkodliwość, która przekracza stopień znikomy. Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał go za winnego popełnienia zarzucanego mu występk.

Przy wymiarze kary uwzględnił umiarkowaną jego społeczną szkodliwość. Za taką oceną przemawiała, z jednej strony ilość posiadanych narkotyków, pozwalających na jednorazowe odurzenie 55 osób, z drugiej za fakt, iż siarczan amfetaminy stanowi substancję, wywołującą wysokie ryzyko uzależnienia. Jako okoliczności obciążające potraktowano wielokrotną karalność sprawcy oraz działanie w warunkach powrotu do przestępstwa, określonych w art. 64 § 1 k.k.

Sąd nie uwzględnił wniosku oskarżonego o warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej sankcji, ponieważ nie zaszły przesłanki określone w art. 69 § 1 i 2 k.k. K. L. był już skazywany na karę pozbawienia wolności w sprawach zarejestrowanych pod numerami II K 203/00, IV K 1517/07, II K 1174/10 i II K 2/16. Również analiza dotychczasowej postawy sprawcy wyklucza uznanie, aby środek probacyjny był wystarczający dla osiągnięcia jej celów. Zachowania, których dopuścił się oskarżony, nie miały charakteru incydentalnego. Świadczy o tym jego uprzednia sześciokrotna karalność, w tym za przestępstwa tego samego rodzaju. K. L. dopuścił się czynu, będącego przedmiotem rozpoznawania w niniejszym postępowaniu, w okresie próby w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności, wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 5 maja 2016 roku (sygn. akt II K 2/16). Tym samym po raz kolejny podważył przyjętą wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczną. Tożsama sytuacja miała miejsce w postępowaniu oznaczonym numerem IV K 151/07, w wyniku czego doszło do zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności, która pierwotnie nie miała charakteru bezwzględneho. Nieskuteczność stosowanych środków probacyjnych czyni ich dalsze orzekanie niecelowym. K. L. to sprawca niepoprawny, rażąco lekceważący obowiązujący porządek prawny. Wymierzenie sankcji izolacyjnej podyktowane jest nie tylko względami prewencji indywidualnej, ale także wymogami w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zawieszenie wykonania kary wobec osoby, która pomimo skazań za tożsame zachowania, po raz kolejny się ich dopuszcza, stanowiłoby przykład niewychowawczy.

Konsekwencją uznania oskarżonego za winnego popełniania czynu zabronionego, polegającego na bezprawnym posiadaniu środków odurzających i substancji psychotropowych stało się orzeczenie ich przepadku wraz z opakowaniami, w których były przechowywane oraz zarządzenie zniszczenia narkotyków.

Sąd obciążył również K. L. kosztami procesu. Wysokość należności na rzecz Skarbu Państwa uzasadnia przekonanie o możliwości ich uiszczenia przez oskarżonego bez uszczerbku dla własnego utrzymania, zważywszy w szczególności na zdolność do podjęcia pracy zarobkowej i uzyskania w ten sposób niezbędnych środków finansowych.

SSR Artur Witek